

ANONIEM BINDEND ADVIES

Partijen : Mevrouw A te B, als wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige C, tegen D en E, beide te F
Zaak : Dermatografie, tatoeëren wenkbrauwen bij alopecia areata, aanvullende ziektekostenverzekering
Zaaknummer : 2013.00215
Zittingsdatum : 9 oktober 2013

1. Partijen

Mevrouw A te B, hierna te noemen: verzoekster, als wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige C, hierna te noemen: verzekerde,

tegen

1) D en

2) E te F,

hierna gezamenlijk te noemen: de ziektekostenverzekeraar.

2. De verzekeringssituatie

2.1. Ten tijde van de onderhavige aanvraag was verzekerde bij de ziektekostenverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de aanvullende ziektekostenverzekering ExtraVerzorgd 3 (hierna: de aanvullende ziektekostenverzekering). Deze verzekering is een schadeverzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:925 jo. artikel 7:944 van het Burgerlijk Wetboek.

De eveneens afgesloten verzekering ZorgVerzorgd en de aanvullende verzekering TandVerzorgd 3 zijn niet in geschil en blijven om die reden verder onbesproken.

3. De bestreden beslissing en het verloop van het geding

3.1. Verzoekster heeft bij de ziektekostenverzekeraar ten behoeve van verzekerde aanspraak gemaakt op dermatografie, in casu het tatoeëren van de wenkbrauwen, bij de indicatie alopecia areata (hierna: de aanspraak). Bij brief van 27 december 2012 heeft de ziektekostenverzekeraar aan verzoekster medegedeeld dat de aanspraak is afgewezen. Hierbij is tevens vermeld dat, als zij het niet eens is met de beslissing, zij zich kan wenden tot de Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (hierna: SKGZ).

3.2. Verzoekster heeft zich vervolgens gewend tot de SKGZ. De Ombudsman Zorgverzekeringen heeft hierop de ziektekostenverzekeraar om heroverweging van voormelde beslissing gevraagd. Bij brief van 7 maart 2013 heeft de ziektekostenverzekeraar aan de Ombudsman Zorgverzekeringen medegedeeld zijn beslissing te handhaven.

3.3. Bij brief van 4 juni 2013 heeft verzoekster de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) verzocht te bepalen dat de ziektekostenverzekeraar gehouden is de aanspraak alsnog in te willigen ten laste van de aanvullende ziektekostenverzekering (hierna: het verzoek).

3.4. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoekster het verschuldigde entreegeld van € 37,- voldaan, waarna de commissie de ziektekostenverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoekster te reageren. Bij dit verzoek waren afschriften van de door verzoekster aan de commissie overgelegde stuk-

ken gevoegd.

- 3.5. De ziektekostenverzekeraar heeft de commissie bij brief van 2 augustus 2013 zijn standpunt kenbaar gemaakt. Een afschrift hiervan is op 8 augustus 2013 aan verzoekster gezonden.
 - 3.6. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld zich te doen horen. Verzoekster heeft op 20 augustus 2013 schriftelijk medegedeeld telefonisch gehoord te willen worden. De ziektekostenverzekeraar heeft op 23 september 2013 schriftelijk medegedeeld eveneens telefonisch te willen worden gehoord.
 - 3.7. Verzoekster en de ziektekostenverzekeraar zijn op 9 oktober 2013 telefonisch gehoord.
4. Het standpunt en de conclusie van verzoekster
- 4.1. Verzekerde kreeg in juli 2012 een kale plek op haar hoofd. Dit werd al snel veel erger. De dermatoloog heeft vervolgens de diagnose alopecia areata gesteld. Daarna zijn de haren van verzekerde verder uitgevallen. Verzekerde draagt daarom een pruik. Ook haar wimpers en wenkbrauwen zijn inmiddels volledig uitgevallen, waardoor zij een 'kaal' gezicht heeft. Hierdoor heeft zij geen gelaatsuitdrukking meer en ziet zij er heel ziek uit. Verzekerde voelt zich daardoor niet goed.
 - 4.2. Verzoekster is met verzekerde op internet gaan zoeken naar een oplossing. Zij hebben gezien dat andere alopeciapatiënten permanente make up (dermatografie) hebben laten aanbrengen, hetgeen er prachtig uitziet. Het gezicht krijgt weer uitdrukking en de personen voelen zich hierdoor veel prettiger. Verzekerde wil deze behandeling daarom ook graag laten uitvoeren.
 - 4.3. Volgens de ziektekostenverzekeraar kan verzekerde een wenkbrauwpotlood gebruiken. Dit is echter niet afdoende. Verzekerde moet constant kijken of het lijntje er nog wel zit. Zij durft bijna niet meer op de fiets naar school, omdat het kan gaan regenen waardoor het lijntje kan gaan vervagen. Om dezelfde reden mag zij met gym niet teveel gaan zweten. Dit alles beïnvloedt haar leven in grote mate.
 - 4.4. Verzoekster is van mening dat dermatografie is aan te merken als een camouflagemiddel. Verzekerde heeft op grond van artikel E9 van de aanvullende ziektekostenverzekering aanspraak op dit camouflagemiddel, aangezien sprake is van een ernstige huidaandoening.
 - 4.5. Ter zitting is door verzoekster benadrukt dat het verliezen van hoofdhaar, wenkbrauwen en wimpers heeft geleid tot psychische problemen bij verzekerde. Zij is hiervoor onder behandeling bij een psycholoog. Voorts heeft verzoekster benadrukt dat het tekenen van de wenkbrauwen met wenkbrauwpotlood niet werkt, omdat dit niet goed blijft zitten. De gevraagde dermatografie is vergelijkbaar met camouflagetherapie. Net zoals anderen de littekens in hun gezicht willen camoufleren, zo wil verzekerde camoufleren dat zij geen wenkbrauwen heeft. Daarom is verzoekster van mening dat aanspraak bestaat ten laste van de aanvullende ziektekostenverzekering omdat sprake is van een ernstige huidaandoening, althans de afwijking van alopecia areata kan daarmee worden gelijk gesteld.

Ter aanvulling merkt verzoekster op dat verzekerde de dermatografie inmiddels heeft laten uitvoeren. Hierbij is de hair-stroke techniek gebruikt, waardoor het eruit ziet als echte wenkbrauwen. Verzekerde is er erg blij mee. Met haar pruik en getatoeëerde wenkbrauwen ziet zij er normaal uit.

4.6. Verzoekster komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden toegewezen.

5. Het standpunt en de conclusie van de ziektekostenverzekeraar

5.1. De aanvullende ziektekostenverzekering biedt geen dekking voor dermatografie. In artikel E9 van de aanvullende ziektekostenverzekering is een aanspraak opgenomen voor camouflagemiddelen. Dit zijn producten die worden gebruikt om ernstige huidafwijkingen of littekens in het gezicht of de hals te camoufleren. Dermatografie valt hier niet onder. Daarnaast dient sprake te zijn van ernstige huidafwijkingen of littekens. Alopecia areata is een vorm van haaruitval en is niet aan te merken als een ernstige huidafwijking. De huid van verzekerde vertoont immers geen afwijkingen, althans hiervan is niet gebleken, laat staan dat sprake is van ernstige afwijkingen. Van littekens kan evenmin worden gesproken.

5.2. Ter zitting is door de ziektekostenverzekeraar herhaald dat de behandeling niet voor vergoeding in aanmerking komt, onder meer omdat geen sprake is van een litteken en deze wijze van camouflage niet is opgenomen in de polisvoorwaarden.

5.3. De ziektekostenverzekeraar komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden afgewezen.

6. De bevoegdheid van de commissie

6.1. Gelet op artikel A17 van de algemene voorwaarden van de aanvullende ziektekostenverzekering is de commissie bevoegd van het geschil kennis te nemen en daarover bindend advies uit te brengen.

7. Het geschil

7.1. In geschil is of verzekerde aanspraak heeft op dermatografie ten laste van de aanvullende ziektekostenverzekering.

8. Toepasselijke verzekeringsvoorwaarde

8.1. Voor de beoordeling van dit geschil is de volgende verzekeringsvoorwaarde relevant.

8.2. Artikel E9 van de aanvullende ziektekostenverzekering bepaalt wanneer en onder welke voorwaarden aanspraak op camouflagemiddelen bestaat, en luidt, voor zover hier van belang:

“Camouflagemiddelen zijn producten die gebruikt worden om ernstige huidafwijkingen of littekens in het gezicht of de hals te camoufleren.

U krijgt een vergoeding tot een maximumbedrag. Dit maximumbedrag is per kalenderjaar: € 100,--

U heeft recht op deze vergoeding als:

-- u een ernstige huidafwijking of littekens in het gezicht of de hals heeft, en

-- de middelen zijn geleverd door een huidtherapeut of een door [naam ziektekostenverzekeraar] erkende schoonheidsspecialist."

9. Beoordeling van het geschil

- 9.1. Op grond van artikel E9 van de aanvullende ziektekostenverzekering bestaat aanspraak op camouflagemiddelen. Volgens de in dit artikel gebruikte definitie zijn dit producten die gebruikt worden om ernstige huidafwijkingen of littekens in het gezicht of de hals te camoufleren. De aangevraagde dermatografie is een behandeling en geen product. De stelling van verzoekster dat sprake is van een camouflagemiddel, dat valt onder de dekking van genoemd artikel, treft derhalve geen doel.

Conclusie

- 9.2. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.

10. Het bindend advies

- 10.1. De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 6 november 2013,

Voorzitter